

det recastdirektivets krav om social dialog. Som lovgivere kan man godt sende det signal til arbejdsmarkedets parter, at man forventer, parterne arbejder med ligestillings spørgsmål og indfører regler herom i overenskomsten.

Socialdemokratiet er også utilfreds med, at direktivets artikel 3 om positive foranstaltninger, der kan hjælpe til at sikre ligestilling på arbejdsmarkedet, er udeladt helt i lovforslaget. Socialdemokratiet tror faktisk, at netop spørgsmålet om positiv særbehandling kan være med til at afhjælpe de negative virkninger, der eksisterer på det danske arbejdsmarked.

Endelig havde Socialdemokratiet helt aktuelt regnet med at kunne få præciseret kommunernes og statens forpligtelse til at arbejde for ligestilling mellem mænd og kvinder i deres egne roller som parter på arbejdsmarkedet.

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget støtter lovforslaget med den bemærkning, at der med dette lovforslag kun er tale om et lille hop på stedet, hvad angår bevægelsen hen imod mere og bedre ligestilling på det danske arbejdsmarked. Lovforslaget kunne, hvis regeringen havde de fornødne ambitioner på området, have været langt bedre.

Regeringen bør tage initiativ til indførelsen af et ligestillingsombud samt forbedre loven om kønsopdelte lønstatistikker.

Socialistisk Folkeparti bemærker, at Mainstreamingnetværket af 2005, som består af en lang række organisationer og interessenter på området, i skarpe vendinger kritiserer, at der ikke findes institutioner eller organisationer i Danmark, som kan løfte rådsdirektivets krav. SF deler denne frustration og venter med længsel på initiativer fra regeringen, som reelt kan fremme ligestilling og ligebehandling på arbejdsmarkedet.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget finder grundlæggende, at regeringens ambitionsniveau er alt for lavt i forbindelse med ligestilling. Det afspejles også ved implementeringen af dette direktiv. Særlig kan fremhæves to ting: I forhold til den foreslåede § 1 b, så vil Det Radikale Venstre rette opmærksomheden mod de ligestillingsmæssige vurderinger, som foretages, i forbindelse med at der fremsættes forslag til lov. Disse er ofte ikke gode nok, og det materiale, der er tilgængeligt, er ofte utilstrækkeligt. Derudover finder Det Radikale Venstre det utilfredsstillende, at regeringen ikke vil sikre en ordentlig implementering af direktivets artikel 20 om etableringen af et uafhængigt ligestillingsorgan. Regeringen har bl.a. afvist at give det kommende Ligebehandlingsnævn (jf. lovforslag nr. L 41) mulighed for at tage sager op af egen drift og har i forbindelse med behandlingen af L 41 henvist til Institut for Menneskerettigheder. Spørgsmålet har på udvalgets foranledning været forelagt instituttet til udtalelse, og svarene er vedlagt denne betænkning som bilag. Instituttet har i sin udtalelse påpeget, at instituttet ikke er tillagt mandat til efter dansk lovgivning at udføre køns-ligestillingsfremmende opgaver efter ligebehandlingsdirektivet, og at indsatsen til fremme af ligestilling vil kunne styrkes, hvis instituttet formelt udpeges som specialiseret ligebehandlingsorgan, for så vidt angår kønsligestilling. Det har beskæftigelsesministeren afvist at forholde sig til.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.